

HJELVIK MATFISK AS
Hjelvik
6387 VÅGSTRANDA

Saksbehandler, innvalgstelefon
Trond Roger Oskars, 71 25 85 78

Oversendelse av endring i tillatelse etter forurensningsloven til Hjelvik Matfisk AS

Fylkesmannen i Møre og Romsdal har besluttet å endre tillatelse etter forurensningsloven for Hjelvik Matfisk AS ved landbasert oppdrettsanlegg for laks, ørret og regnbueørret på lokaliteten Hjelvik II, på visse vilkår. Tillatelsen gjelder midlertidig reduserte rensekrav for utslipp til resipient. Tillatelsen med tilhørende vilkår følger vedlagt.

Saksbehandlingen er plassert under gebyrsats 7, og skal betale et gebyr på kr 16 400 for saksbehandlingen.

Vedtak om tillatelse

Vi viser til søknad av 01.07.2019 fra Norconsult AS på vegne av Hjelvik Matfisk AS. Anlegget fikk opprinnelig krav til en rensegrad på 70 % reduksjon av suspendert stoff (SS) og 60 % reduksjon av organisk stoff målt i BOF₅¹. Kravet var basert på forventet rensegrad for det planlagte renseanlegget oppgitt av Hjelvik Matfisk AS og daværende leverandør av renseanlegget. Utbygger Norconsult AS søker nå om tillatelse til å redusere rensekrav for det planlagte renseanlegget til 50 % reduksjon av SS og 30 % reduksjon av BOF₅. Fylkesmannen i Møre og Romsdal gir med dette midlertidig tillatelse til endring av rensekrav til **gjennomsnittlig** reduksjon på henholdsvis 64 % av SS og 40 % av BOF₅ i fem år fra og med dagen anlegget blir tatt i bruk. Tillatelsen med de vilkår som hører med følger vedlagt dette brevet. Tillatelsen er gitt med hjemmel i lov 1981-03-13 *Lov om vern mot forurensninger og om avfall* (forurensningsloven) § 11 jf. § 16, og endret i medhold av § 18. Merk også at vedleggene i tillatelsen er en del av de juridiske kravene til bedriften.

Tillatelsen erstatter midlertidig alle tidligere gitte tillatelser med endringer for lokaliteten Hjelvik II.

Fylkesmannen har ved avgjørelsen om tillatelse skal gis og ved fastsettingen av vilkårene lagt vekt på de forurensningsmessige ulemper ved tiltaket, sammenholdt med de fordeler og ulemper som

¹ Biokjemisk oksygenforbruk, mål på mengde oksygen som forbrukes i løpet av fem dager når organisk stoff brytes ned i vann. Parameteren beskriver i stor grad det oksygenforbruk som avløpsvannet vil representere ved utslipp i resipienten.

tiltaket for øvrig vil medføre. Ved fastsettingen av vilkårene har Fylkesmannen videre lagt til grunn hva som kan oppnås med beste tilgjengelige teknikker.

Bakgrunn for saken

Søknaden gjelder nyetablering av landbasert matfiskanlegg i Hjelvika i Rauma kommune. Anlegget vil få tre avdelinger, og skal ligge på nabotomten til Hjelvik Settefisk AS. Anlegget blir et gjennomstrømningsanlegg, hvor sjøvann fra Hjelvikbukta pumpes inn, og avløpsvannet blir renset før utslipp i fjorden. Det rensede avløpsvannet vil ledes ut i Hjelvikbukta, men endelig utslippspunkt er ikke bestemt. Avløpsvannet skulle opprinnelig bli renset i trommelfilter med 90 µm duk. Basert på beregningene til Hjelvik Matfisk AS og deres daværende leverandør Artec Aqua AS ble det anslått en samlet rensegrad for suspendert stoff (SS) på 70 % og 60% for organisk stoff (målt i BOF5) og nitrogen. Det rensede utslippet ble anslått til å ha et årlig innhold av 180 tonn suspendert tørrstoff, 180 tonn organisk stoff (målt som BOF5), 70 tonn nitrogen og 6,5 tonn fosfor. Rensekravene på 70 % reduksjon av SS og 60 % reduksjon av BOF5 satt i forrige tillatelse var basert på de oppgitte beregningene, samt rensekrav stilt til andre anlegg av lignende størrelse. Hjelvik Matfisk AS har nå gått bort ifra å benytte Artec Aqua AS som leverandør, og utbygger Norconsult AS mener gitte rensekrav er uforholdsmessig strenge. De grunnlegger dette ved at de vedtatte rensekravene ikke skal kunne oppfylles under vanlige driftsforhold med bruk av kjent teknologi i bransjen. De har også vært i kontakt med leverandører som sier de ikke har teknologi som klarer disse kravene uten tilleggsinvesteringer som membranlegg. Norconsult AS legger også til grunn eksempler på anlegg i Norge som har fått mildere rensekrav. Derfor søker de nå om at kravene for dette anlegget reduseres til 50 % reduksjon av SS og 30 % reduksjon av organisk stoff (målt i BOF5).

Endelige planer for slamhåndtering er ikke beskrevet i opprinnelig eller nåværende søknad.

Begrunnelse for vedtak om tillatelse

Det har kun blitt tatt stilling til om de tidligere gitte rensekravene var for høye, og om en reduksjon av disse vil ha en negativ virkning på miljøtilstanden i resipienten. Miljøforholdene viste gode forhold rundt anlegget, og vannforekomsten «Romsdalsfjorden - Sekken» er i dag beskrevet som god (vannnett.no per 13.08.2019). Utover dette er havstrømmen i Hjelvika svak, men var tidligere vurdert til å kunne håndtere et utslipp pålagt strenge rensekrav. Når det gjelder disse og de øvrige vurderingene i tillatelsen viser vi til vedleggsbrevet til den tidligere tillatelsen av 2017 (vedlegg 4).

Utslippene fra et oppdrettsanlegg består av store partikler (spillfôr og fekalier), svevepartikler og oppløste stoff. De største partiklene vil sedimentere i umiddelbar nærhet av utslippspunktet og påvirke bunnforholdene her. Mindre partikler og oppløste næringsstoffer vil kunne gi virkninger lengre ut i resipienten. Utslippets størrelse og karakter sammen med resipientens evne til å spre og omsette materialet avgjør i hvilken grad det oppstår skadelige effekter.

Til forskjell fra åpne merdanlegg er utslippet fra landbaserte anlegg konsentrert i et utslippspunkt, oftest nærmere land enn åpne merder. Dette øker risikoen for lokal påvirkning. Samtidig er biomassen i landbaserte anlegg i de fleste tilfeller mindre enn i åpne merdanlegg og mulighetene til å redusere utslippet ved bruk av renseteknologi er tilstede.

Den omsøkte produksjonen vil generere betydelig mengde løste og partikulære avfallsstoffer. Fiskeslam inneholder blant annet mye fosfor. Fosfor er satt opp på EUs liste over kritiske råvarer og det er en global utfordring å utnytte fosforressursene bedre. I Norge er potensialet størst knyttet til fiskeslam, jf. Miljødirektoratets rapport M-351 – 2015. Det er å regne som beste praksis å rense utslipp fra settefiskanlegg over en viss størrelse og utnytte ressursene i slammet. Krav om dette vurderes ved alle søknader om utslippstillatelse i Møre og Romsdal.

Fylkesmannen finner det rimelig å stille vilkår om rensing for å sikre god ressursutnyttelse og beskytte resipienten. Det stilles videre vilkår om overvåkning av tilstanden i resipienten. Dersom tilstanden forringes utover det som aksepteres i denne tillatelsen, skal virksomheten vurdere om rensegraden skal økes eller utslippspunktet flyttes.

I Norge har det tradisjonelt blitt brukt «end of pipe» teknologi med mekanisk (primærrensing), kjemisk eller biologisk rensing (sekundærrensing) av avløpsvann (Thorolfsson 2014). Størsteparten av norgeskysten (Lindesnes-Grense Jakobselv) har blitt ansett som mindre følsomme områder, og mekanisk rensing har blitt godtatt som et minstekrav (Ødegård 2005; Thorolfsson 2014). Kommunale avløpsanlegg for kloakk klarer i de fleste tilfeller å oppfylle primærrensingene (50 % reduksjon av SS og 20 % reduksjon av BOF5) stilt i *Forskrift om begrenning av forurensning* (forurensningsforskriften). Ofte er det nok med bare fin- eller mikrosilfiltrering, men det krever også ofte en form for forbehandling (Ødegård *et al.* 2005).

Innen landbasert akvakultur har det vært mest vanlig med gjennomstrømningsanlegg der avløpsvannet også blir rensert for partikler med fin- eller mikrosilfiltrering før utslipp til en resipient (Rosten *et al.* 2013; Rosten 2015). Det foreligger veldig lite konkret informasjon på renseseffekten av de hyppigste brukte renseløsningene ved settefiskanlegg og landbaserte matfiskanlegg. Det er også lite offentlig data på innholdet i avløpsvann fra nyere og større anlegg (Rosten *et al.* 2013; Rosten 2015). Det man vet fra forskning på utslipp fra landbaserte anlegg og rensing av kloakkavløp er at rensing kun basert på mekanisk rensing er lite effektiv. Mekanisk rensing har en beskjeden renseseffekt og klarer som regel bare å fjerne de største slampartiklene. Forskingen viser at renseseffekten minker ved lav belastning og øker ved høyere belastning som ved rensing av kar. På grunn av dette klarer man ikke å oppnå en fast renseseffekt (Kelly *et al.* 1997; Rosten 2013; Thorolfsson 2014). Det meste av avløpet som stammer fra settefiskanlegg eller landbasert oppdrett er svært fortynnet. Dette utslippet har derfor partikler i lavere konsentrasjon i forhold til vann som fører til nedsatt renseseffekt. Sterkt utvannet avløp kan gjøre det vanskeligere å oppnå selv primærrensingene uten forbehandling (sandfilter, koagulering osv.) eller etterbehandling (sekundærrensing med kjemisk, biologisk rensing) (Ødegård *et al.* 2005; Thorolfsson 2014). Rosten (2015) fant at det er en tydelig forskjell mellom rensert og urensert avløpsvann basert på et lite utvalg av landbaserte settefiskanlegg. Selv om konsentrasjonsverdiene virker å oppfylle kravene i forurensningsforskriften, var den prosentuelle reduksjonen etter filtrering beskjeden, med en reduksjon på 19 % for SS og 31% for BOF5.

Slik det framstår i dag kan det virke som gjennomstrømningsanlegg med kun «end of pipe» mekanisk rensing og silfiltrering uten etterbehandling ikke er den løsningen som gir de beste resultater. Vi minner om at forurensningsloven § 2 nr. 3 legger stor vekt på «Best Available Technology» (BAT). Dette et prinsipp som også er forankret i naturmangoldsloven §12 om miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder. Prinsippet i disse to bestemmelsene sier at man skal ta sikte på å unngå og begrense forurensning, avfallsproblemer og skade på naturmangfoldet. Dette skal gjøres ved å ta utgangspunkt i den teknologien som ut fra en samlet vurdering av nåværende og fremtidig bruk av miljøet, mangfoldet og av økonomiske forhold, gir de beste resultater og samfunnsmessige resultater. Vi oppfordrer dere til å finne den løsningen som er mest miljøgunstig, men kostnadmessig akseptabelt.

Fylkesmannen sier seg enig i at det opprinnelige rensingkravet på 70% reduksjon av SS og 60% BOF5 var høyt. På den andre siden er den foreslåtte reduksjonen ansett som for liten for et stort anlegg som sikter på å produsere 2000 tonn fisk pr. år med utslipp nært land. Denne vurderingen er også tatt med hensyn til de 21 personene som kom med en felles uttalelse til den opprinnelige tillatelsen.

De hadde store bekymringer for at utslippet fra anlegget skulle påvirke fiskeplasser, laksesett og miljøet langs fjæra.

Norconsult AS la fram noen eksempler på anlegg i Norge som har fått mildere renskrav. Av disse har to anlegg opprinnelse i Nordland som konsekvent har stilt de samme renskravene som stilles til primærrensing i forurensningsforskriftens kapittel 14. Av de nevnte lokalitetene fra Møre og Romsdal er lokaliteten Barstadvik et lite anlegg i forhold til det omsøkte anlegget. Den omtalte utslippstillatelsen til Njord Salmon AS stammer fra 2014, og har, inntil nylig, bare blitt vurdert ut ifra artssammensetning på anlegget. Til sammenligning viser vi til vedlegg 3 som viser en oversikt over gyldige utslippstillatelser gitt til landbaserte anlegg med krav om prosentuell reduksjon. Ut ifra disse tallene ser vi at verken de høyeste eller laveste renskravene stammer fra Fylkesmannen i Møre og Romsdal.

Fylkesmannen stiller dermed krav om **gjennomsnittlig** reduksjon på henholdsvis 64 % av SS og 40 % av BOF5. Dette kravet er basert på renskravene satt til anlegg av lignende størrelse (Vedlegg 3) og den informasjonen som foreligger i forskningen. Bergheim *et al.* (1993) kunne dokumentere en gjennomsnittlig renseseffekt på 64-68 % for SS (og totalt fosfor) med en neddykket mikrosildduk. Kelly *et al.* (1997) utførte en studie på renseseffekten av forskjellige størrelser på lysåpninger (maskeåpningen i silduken). Et av resultatene i denne studien var at renseseffekten på BOF5 lå på 40% ved normal belastning og 46 % på høyeste belastning. Dermed tar vi høyde for at det foreligger primærrenseteknologi som burde kunne klare å overholde de nye renskravene, men også at rensesgraden kan variere etter midlertidige forhold og produksjonsvolum. Vi vil likevel oppfordre dere til å se på flere mulige løsninger for å oppnå renskravene.

Tillatelsen er gitt på midlertidig basis, og gjelder i fem år fra anleggets oppstart. Tillatelsen kan derimot utvides for en periode eller innvilges permanent. Dette forutsetter miljøforholdene rundt anlegget og tilstanden på resipienten minst holder nåværende god standard. Dersom disse skulle oppnå en mindre enn akseptable standard vil de opprinnelige renskravene igjen bli gjeldende.

Tillatelsen gjelder i to år etter dette vedtaket. Dersom hele eller vesentlige deler av tillatelsen ikke er tatt i bruk innen 2 år etter at tillatelsen har tredd i kraft, skal bedriften sende en redegjørelse for virksomhetens omfang slik at Fylkesmannen kan vurdere eventuelle endringer i tillatelsen.

Fylkesmannen vurderer at endringene i tillatelsen vil være av mindre miljømessig betydning, og søknaden har derfor ikke vært på høring, jf. forskrift om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften) § 36-9 andre ledd bokstav b.

Konklusjon

Fylkesmannen mener at rensing av utslippet sammen med overvåkning av resipienten vil gi tilstrekkelig sikkerhet mot alvorlige eller irreversible miljøeffekter. Dette sammenholdt med de positive samfunnsmessige forhold rundt oppdrettsnæringen, gjør at Fylkesmannen finner det rimelig å gi tillatelse etter forurensningsloven på visse vilkår.

Tabellen under gir oversikt over frister for gjennomføring av tiltak som tillatelsen krever:

Tiltak	Frist	Henvisning til vilkår
Spesifikasjoner på valgt renseanlegg/metode	Før lokalitet tas i bruk	3.2.3
Program for målinger- og beregninger av utslipp	Så fort lokaliteten tas i bruk	10.1
Program for resipientovervåkning	Så fort lokaliteten tas i bruk	11.2
Første C-undersøkelse	Ett år etter lokaliteten tas i bruk	11.2
Andre C-undersøkelse	Før en eventuell søknad om utvidet tillatelse periode eller permanent tillatelse	11.2

Håndtering av slam

Alt slam fra renseanlegg m.m. skal i størst mulig grad utnyttes som en ressurs. Virksomheten må ha en slamhåndteringsplan i tråd med gjeldende regelverk. Levering må skje til godkjent mottak/bruk. Lagring og transport må skje på en slik måte at det oppstår minst mulig ulemper knyttet til lukt m.m. jf. tillatelsens pkt. 8.2.

Referanser:

Bergheim, A., Sanni, S., Indrevik, G., & Hølland, P. (1993). Sludge removal from salmonid tank effluent using rotating microsieves. *Aquacultural Engineering*, 12(2), 97-109.

Kelly, L. A., Bergheim, A., & Stellwagen, J. (1997). Particle size distribution of wastes from freshwater fish farms. *Aquaculture International*, 5(1), 65-78.

Rosten, T. W. (2015) Karakterisering av avløpsvann fra norske landbaserte settefiskanlegg. *Vann*, 3, 267-276.

Rosten, T. W., Azrague, K. & Toldnes, B., (2013). Primærrensing og aktuelle løsninger for slambehandling i norske settefiskanlegg. SINTEF A24445. s. 1-123.

Thorolfsson, S (2014). *Kapittel 14, Rensing av avløpsvann*. s. 410-547, i Ødegaard, H. (Ed, 2014). *Vann-og Avløpsteknikk, andre utgave*. Norsk Vann: Hamar, Norway. 660 s.

Ødegaard, H., Lindemann, I., Berg, I., Ree, T., & Lien, O. (2005): *SFT: Primærrensing – Rapport om valg av rens metode*, TA-2088/2005, ISBN 82-7655-253-6.

Generelle forutsetninger for tillatelsen og informasjon om regelverk og gebyr

Internkontroll

Det er en forutsetning at bedriften har en internkontroll som tar hensyn til bedriftens plikter til å hindre forurensning av ytre miljø, og som sikrer at bedriften oppfyller de kravene som går fram av lover, forskrifter og utslippstillatelse.

Det understrekes at all forurensning fra bedriften isolert sett er uønsket. Selv om utslipp holdes innenfor fastsatte utslippsgrenser, plikter bedriften å redusere utslippene så langt dette er mulig uten urimelige kostnader. Det samme gjelder utslipp av komponenter det ikke uttrykkelig er satt grenser for gjennom særskilte vilkår.

I tillegg til de krav som følger av tillatelsen, plikter bedriften å overholde forurensningsloven og produktkontrollloven, samt forskrifter som er hjemlet i disse lovene. For informasjon om øvrige regler som kan være aktuelle for bedriften, viser vi til nettstedet www.regelhjelp.no.

Endringer eller tilbakekalling av tillatelsen

Det kan foretas endringer i denne tillatelsen i medhold av forurensningsloven § 18. Endringer skal være basert på skriftlig saksbehandling og en forsvarlig utredning av saken. En eventuell endringssøknad må derfor foreligge i god tid før endring ønskes gjennomført.

Tvangsmulkt og straff

Brudd på utslippstillatelsen er straffbart etter forurensningsloven §§ 78 og 79. Også brudd på krav som følger direkte av forurensningsloven og produktkontrollloven samt forskrifter fastsatt i medhold av disse lovene, er straffbart.

Ved avvik fra tillatelsen eller forurensningsloven kan Fylkesmannen gi pålegg om igangsetting av tiltak for å rette opp avvik, jf. forurensningsloven § 7, siste ledd. Dersom pålegget ikke blir fulgt opp, kan Fylkesmannen fatte vedtak om tvangsmulkt til staten, jf. § 73, eller sørge for igangsetting av tiltak, jf. § 74.

Erstatningsansvar

At forurensningen er tillat, utelukker ikke erstatningsansvar for skade, ulempe eller tap forårsaket av forurensningen, jf. forurensningsloven § 56.

Vedtak om gebyr for saksbehandlinga.

Som varslet i brev av 09.07.2019, skal Hjelvik Matfisk AS betale et gebyr for saksbehandlingen. Vi viser til forurensningsforskriften kapittel 39 om gebyr til statskassen for arbeid med tillatelser mv. Forskriften er lagt ut på internett under fanen "regelverk" på www.miljodirektoratet.no. Papirversjon av forskriften kan fås ved henvendelse til Fylkesmannen.

På bakgrunn av de opplysningene som virksomheten har gitt i søknaden, er saksbehandlingen plassert under gebyrsats 7, jf. forurensningsforskriften kapittel 39. Det betyr at Hjelvik Matfisk AS skal betale et gebyr på kr 16400 for saksbehandlingen. Faktura med innbetalingsblankett vil bli sendt ut fra Miljødirektoratet. Gebyret forfaller til betaling 30 dager etter fakturadato.

Klagerett

Fylkesmannens vedtak kan påklages til Miljødirektoratet av sakens parter eller andre med rettslig klageinteresse innen 3 uker fra underretning om Fylkesmannens vedtak er kommet fram eller fra vedkommende fikk eller burde ha skaffet seg kjennskap til vedtaket. Klager som kommer inn etter denne fristen kan ikke påregnes å bli behandlet, jf. forvaltningsloven § 31. En eventuell klage skal angi hva det klages over og den eller de endringer som ønskes. Klagen bør begrunnes, og andre opplysninger av betydning for saken bør nevnes. Klagen skal sendes til Fylkesmannen.

En eventuell klage fører ikke automatisk til at gjennomføringen av vedtaket utsettes. Fylkesmannen eller Miljødirektoratet kan etter anmodning eller av eget tiltak beslutte at vedtaket ikke skal gjennomføres før klagefristen er ute eller klagen er avgjort. Avgjørelsen av spørsmålet om gjennomføring kan ikke påklages. Klage på gebyr blir ikke gitt oppsettende virkning. Det fastsatte gebyret må derfor betales i samsvar med ovenstående. Dersom Miljødirektoratet imøtekommer klagen, vil det overskytende beløpet bli refundert.

Med visse begrensninger har partene rett til å se saksdokument etter forvaltningslova §§ 18 og 19. Fylkesmannen i Møre og Romsdal vil på forespørsel kunne gi nærmere opplysninger om saksbehandlingen.

Med hilsen

Christian Dahl (e.f.)
fagsjefkoordinator

Trond Roger Oskars
overingeniør

Dokumentet er elektronisk godkjent

- 1 Tillatelse etter forurensningsloven til Hjelvik Matfisk AS
- 2 Vedlegg_3_Rensekrav_fylker
- 3 Vedlegg_4_opprinnelig_utslippstillatelse_2017

Bernt Fosshaug Vilnes	Nerlandsvegen 7	6416	MOLDE
Edna Helene Bådal	Hjelviksvingan 414	6387	Vågstranda
Jonny Louis Hjelvik	Hjelviksvingan 391	6387	Vågstranda
NORCONSULT AS	Postboks 626	1303	SANDVIKA
Rauma kommune	Vollan 8 A	6300	ÅNDALSNES
Gunnveig Hjelvik	Vikåsvegen 467	6387	Vågstranda
Osvald Hjelseth	Sørsidevegen 3321	6387	Vågstranda
Åshild H Hjelvik Elma	Sørsidevegen 3345	6387	Vågstranda
Nina Eikebø	Vikåsvegen 472	6387	Vågstranda
Mattilsynet	Postboks 383	2381	Brumunddal
Kystverket	Postboks 1502	6025	ÅLESUND
Peder Arvid Hjelvik	Sørsidevegen 3345	6387	Vågstranda
Bjørn Kenneth Amdam	Vikåsvegen 472	6387	Vågstranda
Møre og Romsdal fylkeskommune	Fylkeshuset	6404	Molde
Inger Marie Amdam	Vikåsvegen 472	6387	Vågstranda
Jan Lars Amdam	Vikåsvegen 472	6387	Vågstranda
Alf Hjelvik	Vikåsvegen 447	6387	Vågstranda
John Leidulf Hjelvik	Hjelviksvingan 414	6387	Vågstranda
Fiskeridirektoratet	Postboks 185 Sentrum	5804	Bergen
Jorunn Olaug Hjelvik	Sørsidevegen 3345	6387	VÅGSTRANDA
Else Kristin Bolstad	Sørsidevegen 3430	6387	Vågstranda
Dag Torfinn Hjelseth	Sørsidevegen 3319	6387	Vågstranda
Odd Hjelvik	Sørsidevegen 3371	6387	VÅGSTRANDA

- 1 Tillatelse etter forurensningsloven til Hjelvik Matfisk AS
- 2 Vedlegg_3_Rensekrav_fylker
- 3 Vedlegg_4_opprinnelig_utslippstillatelse_2017

Bernt Fosshaug Vilnes	Nerlandsvegen 7	6416	MOLDE
Edna Helene Bådal	Hjelviksvingan 414	6387	Vågstranda
Jonny Louis Hjelvik	Hjelviksvingan 391	6387	Vågstranda
NORCONSULT AS	Postboks 626	1303	SANDVIKA
Rauma kommune	Vollan 8 A	6300	ÅNDALSNES
Gunnveig Hjelvik	Vikåsvegen 467	6387	Vågstranda
Osvald Hjelseth	Sørsidevegen 3321	6387	Vågstranda
Åshild H Hjelvik Elma	Sørsidevegen 3345	6387	Vågstranda

Nina Eikebø	Vikåsvegen 472	6387	Vågstranda
Mattilsynet	Postboks 383	2381	Brumunddal
Kystverket	Postboks 1502	6025	ÅLESUND
Peder Arvid Hjelvik	Sørsidevegen 3345	6387	Vågstranda
Bjørn Kenneth Amdam	Vikåsvegen 472	6387	Vågstranda
Møre og Romsdal fylkeskommune	Fylkeshuset	6404	Molde
Jorunn Olaug Hjelvik	Sørsidevegen 3345	6387	
Inger Marie Amdam	Vikåsvegen 472	6387	Vågstranda
Jan Lars Amdam	Vikåsvegen 472	6387	Vågstranda
Alf Hjelvik	Vikåsvegen 447	6387	Vågstranda
John Leidulf Hjelvik	Hjelviksvingan 414	6387	Vågstranda
Fiskeridirektoratet	Postboks 185 Sentrum	5804	Bergen
Else Kristin Bolstad	Sørsidevegen 3430	6387	Vågstranda
Dag Torfinn Hjelseth	Sørsidevegen 3319	6387	Vågstranda
Odd Hjelvik	Sørsidevegen 3371	6387	VÅGSTRANDA